

σου άναψο ένα κερι που θάξίξη τρία ρούβλια.
 — Δεν έχεις λεπτά. Τα ξόδεψες όλα στο σπίτι σου.
 — Τότε θά πάω προσκίνημα στο Κίεβο, ή και πιο μακριά ακόμα.
 στο Μπιλγοράντ, ελπε ο Σίμωνας με φωνη διαταχτική.
 — Έτσι θά εμπειλίσιος μόνο και θά χαλάσης τά παπούτσιια σου.
 "Έπειτα σέ ποιόν θ' άφήσεις τί δουλειές σου;
 "Ο Σίμωνας άρχισε νά σκίφεται.
 — "Ε λοιπόν, ελπε τέλος στον προφήτη, σκότισε την μικρούλα κόρη μου την "Ανφισσα, άφου έπιμένεις νά με τιμορήσης. Δεν εινε άκόμα παρά τριών χρόνων μονάχα... Εινε τονηρούλα και λαιδάρα και θά λυπηθούμε πολύ άν θά πεθάνη... Μά πώς άλλωώς νά κάνουμε. Πρέπει νά θυσιάξη κανείς κάτι για νά σώση τά υπόλοιπα.
 — "Ακούστε, ορθόδοξοι! φώναξε δυνατά ο Προφήτης. "Επιδοκιμάζω τά λόγια του.
 Και μία τέτοια φωτιά ξέσασε τό σύννεφο όστε του φάνηκε του Σίμονα πώς του φλογίστηκαν τά μάτια κι' ένας τέτοιος κεραυνός άντήχησε άπ' τους ούρανοους, όστε όλ' ή γη τρεμούλιασε κάτω άπ' τά πόδια του.
 — "Άγιος, άγιος, άγιος ο Θεός! ψιθύρισε ο Σίμωνας περιτρομος.

"Όταν συνήλθε κι' άνοιξε τά μάτια του, ο Σίμωνας δεν ελδε παρά ένα σύννεφο σκόνης, τά στάχια που σάλευαν και κανέναν άλλον έντός άπό τόν έαυτό του, γοατιστό μπρός στά στάχια. Η σκόνη, σάν μιά κολώνα που στριφογύριζε, έτρεχε στο δρόμο και τό φεγγάρι ελξε θαμμένος ολίτεια.
 "Ο Σίμωνας άναπήδησε. Ξεγυώντας τη γούνα του και τά σύνεργα τών μαστόρων, άρχισε νά τρέξη, αντίθετα προς τόν άνεμο που λυσσομανούσε προς τό σπίτι του, προς τό χωριό του. Μιά δυνατή μπόρα τόν έπιασε στο δρόμο. Μαύρα σύννεφα κυλούσαν στο σκοτεινό ούρανό. Τό κόκκινο φεγγάρι έτρεχε πίσω του. Τό χωριό κοιμόταν βαρειά, μά τι ζώα μούγκριζαν άνήσυχια μεσ' στις άδύες και τά κοκόρια λαιλούσαν φοβισμένα.

"Ο Σίμωνας έτρεχε πάντοτε. Ζυγώνοντας στη παλιά του ίομπα τη μισοκαμένη άπ' τη φωτιά, άκουσε μέσα γυναικίσιος θρήνους. Στο κατόφλι της σκεκόταν ο άδερφός του Νίκωνας, ο άνθρωπος με τό ξερό χέρι, γλωμάς και σητιδωμένος περισσότερο άπ' ότι ταίριαζε στην ήλικία του, με μάτια χαμένα.

— Μιά δυστυχία σέ χτύπησε, ελπε στον άδερφό του κι' ακούγοντάς τον κανείς καταλάβαινε πώς μισοκοιμόταν ακόμα. Συγχρόνως ελδε τη μάνα του και τόν πατέρα του που τόν κίταξαν λυπημένα.

"Ο Σίμωνας όμησε μέσα στην ίομπα. Η γυναίκες φώναζαν κι' έτρεχαν μεσ' στο σκοτάδι, γυρεύοντας σπύριτα. "Ο Σίμωνας πήρε πίσω άπ' τό εικονοστάσι τό μικρό κουτι κι' άναψε τό καντήλι: ή κούνια της μικρής "Ανφισσας, κρεμασμένη κοντά στο τζάκι, σάλευε δεξιά κι' άριστερά—ή γυναίκες την άγγιζαν καθός έτρεχαν—και με σα σ' αυτή κοιτόνταν μελανιασμένη, νεκρή ή μικρή του κόρη. Στο μικρό της κεφαλάκι άπανθροκωνόταν αιγά αιγά ή σκούφια της που ήταν καμωμένη από πολύχρωμα κομμάτια.
 Την ελξε κτυπήσει ο κεραυνός!

"Από εκείνη την ήμέρα, ο Σίμωνας έζησε ευτυχισμένος. Ελξε άγοράσει την ευτυχία του με μία δυστυχία.

IBAN ΜΠΟΥΝΙΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

"Ε κ ε ι ν η (με θυμό).— Τίποτα δεν έννοιεις νά μου επιτρέψης πειά. "Αν ξεακολουθήση αυτή ή κατάσταση, θά γυρίσω στους γονείς μου.
 "Ε κ ε ι ν ο ς :— Αυτό σου τό επιτρέπω ευχαρίστως.

"Η πελάτις από δικηγόρο της :

— "Ω! ζητάτε πολύ άκριβή άμοιβή για τό διαζύγιο μου!
 "Ο Δ ι κ η γ ό ρ ο ς :— Μή ξεχνάτε ότι εινε τό πρώτο σας διαζύγιο! όταν θά έλθετε για τά άλλα... θυθό θα σάς πάρω φθηνότερα.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΞΕΡΩΤΑ

"Η όφραεις κινήσεις του σώματος μιάς όμορφης γυναίκες εινε μουσική που την άπολαμβάνει κανείς με τά μάτια.
 "Α ν . Φ ρ ε σ κ ο υ

"Η άδιαφορία της γυναίκας στον προσφερόμενο έρωτα κρύβει πάντοτε μιά άπαράμιλλη γοητεία για κάθε έρωστή.
 Θ ε ο φ . Γ κ ω τ ι έ

"Η γυναίκα εινε ή ζήλια και ο άντρας τό συμφέρον.
 Γ ι τ α λ ι κ ή π α ρ ο ι μ ι α

"Η πρώτη και σπουδαιότερη άρετή για μία γυναίκα εινε ή μειλιχίότης τών τρόπων της.
 Ζ . Ζ . Ρ ο υ σ σ ο ύ

"Ο έρωτας δεν έχει ήλικία" βρίσκειται πάντοτε στη γέννησί του.
 Π α σ χ α λ

Χρησιμοποιείτε τόν έρωτα όπως ένας λιποδαίτιος άνθρωπος τό κρασί, καταβάλλοντας μεγάλη προσοχή νά μη γίνετε ποτέ μεθυστοι.
 "Α λ φ ρ . ν τ έ Μ υ σ σ έ

"Η γυναίκες, όπως τά κύματα του ώκεανού, εινε όλες όμοιες.
 Ν α π ο λ έ ω ν

"Όταν ο Θεός άποφάσισε νά γίνη συγγραφεύς έγραψε δύο έργα: ένα στο πεζό, που εινε ο άνδρας, και ένα ποίημα, που εινε ή γυναίκα.
 Ν α π ο λ έ ω ν

"Ο έρωτας και τό λογικό μοιάζουν με τόν ήλιο και τό φεγγάρι. Τό ένα άνατέλλει όταν δύει τό άλλο.
 "Α β β β ε ς Π ρ ε β ό

"Ο ρεμβασμός μας εινε τό λίκνον του έρωτος και ή έλις τό ναυούρσμά του.
 Γ ε ω ρ γ ι α Σ ά ν δ η

"Ενάρετες γυναίκες εινε μόνον οι άσχημες.
 Α . Σ τ ρ ό μ π ε ρ γ κ

"Η γυναίκα εινε ένα λουλούδι τό όποιο άντίζει για άέρα άντα
 Σ τ έ ν τ α λ

πνέει μόνο τόν έρωτα.

"Ο έρωτας εινε τό βιβλίο της αιωνιότητος, σέ κάθε σελίδα του όποισυ διαβάζεις και από ένα ποίημα γραμμένο με αίμα.
 Κ α Σ τ ά ε λ

Τό γέλιο και τό δάκρυ στον έρωτα δεν έχουν καμιά διαφορά.
 Σ τ έ ν τ α λ

"Ο γάμος ειναι μιά άόρατη παιδα, την όποια μάζε τη στήνει ή φύσις.
 Σ ο π ε ν χ ά ο υ ρ ε

"Η γυναίκα εινε τό τελευταίο δημιούργημα του Θεού. Κι' από αυτό φάνεται πώς ο Πλάστης θά ήταν πολύ κομρασμένος.
 Μ π ε ρ α ν ζ έ

Οι άνδρες παντρεύονται για νά τελειώσουν και ή γυναίκες για ν' άχρίσουν.
 Κ α Ρ ε κ α μ ι έ

Στην πάλη της ντροπής με τόν έρωτα, νικητής πάντοτε βγαίνει ο έρως.
 Σ τ έ ν τ α λ

"Ο έρως μοιάζει με κυνηγετική έκδρομή, στην όποια όμοις άντι νά πληγώνονται πουλιά, πληγώνονται οι ίδιοι οι κυνηγοί, χωρίς νά τό καταλάβουν.
 Μ ά ρ κ - Τ ο υ ε ν

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ
ΣΤΑΣ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ ΑΡΧΙΣΕ
Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ Ε' ΑΡΙΣΤΟΥΡΗΜΑΤΟΣ
 που σάς χαρίζει τό «Μπουκέτο» και ή «Οικονομία»
Η ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ
 Του Α. ΝΤΕ ΜΥΣΣΕ

"Επίσης συνεχίζεται ή διανομή τών Α', Β', Γ' και Δ' βιβλίων μας : «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» του "Αλφ. Κάο, «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» του Δουμά υιού, ή «ΜΑΝΟΝ ΔΕΣΚΩ» του "Αδθα Πρεβό και ή «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΑΔΑ» του Λαμαρτίνου.

Παρακαλούνται οι άναγνώστη τών περιοδικών μας νά σπεύσουν νά παραλάβουν τά βιβλία τών έγκαίρων, διότι ή ζήτησις εινε μεγάλη και δεν εινε άπίθανο νά έξαντληθουν έντός όλίγων ήμερών και αί 20 χιλιάδες τώων που έτοιμάσαμε.